

כי הנה בקדושה מי שהוא בענווה ובשפלות רוח וקטן מכולם מעלתו חשובה ביותר ועי"כ הוא יוכל להיכלל בבחינה העליונה (דמשק אליעזר). **מִיד כִּהְנָא רַבָּא אֶתְעַר לָהּ, וְאַחִיד לָהּ, וְחָבִיק לָהּ, דְּאֵלוּ הַוּוּת רַבְרָבָא, לָא יִכְלִין לְאַחֲדָא כָּלֵל** כי הנה מיד מתעורר הכהן הגדול שהוא סוד חסד דז"א והוא אוחז את המלכות ומחבק אותה בסוד 'וימינו תחבקני' וכל זה הוא מחמת שהיא המעיטה את עצמה, כי אם היא היתה גדולה לא היו החו"ג דז"א יכולים לאחוז בה כלל.

אַבְל פִּיּוֹן דְּאַזְעִירַת גִּרְמָהּ, וְאַיְהִי נְקוּדָה חֲדָא, פְּדִין אַחֲדִין בָּהּ, וְסֻלְקִין לָהּ לְעֵילָא אבל מכיון שהיא המעיטה את עצמה והיא נעשית לנקודה י' אחת קטנה כבתחילת אצילותה הראשון, אז בזה החו"ג דז"א יכולים לאחוז בה ולהעלותה למעלה אל הייחוד, **פִּיּוֹן דְּסֻלְקִין לָהּ, וְיִתְבָּא בֵּין תִּרִין סֻטְרִין אֵלִין, פְּדִין תְּהוּא עֲמוּדָא דְקַיִמָא בְּאַמְצַעִיתָא, אֶתְחַבֵּר בְּחֶדְהָ בְּחָבִיבוּ דְנִשְׁיָקִין, בְּרַחֲמֵי דְחַבּוּרָא חֲדָא** ומכיון שהחו"ג דז"א העלו אותה שבוה היא יושבת בין שתי הצדדים האלו של החו"ג, אז עי"כ העמוד האמצעי ז"א מתייחד עימה בייחוד אהבת הנשיקין שהוא סוד התחברות רוח ברוח, ועי"כ יש את האהבה של החיבור האחד שהוא סוד הייחוד עצמו (רמ"ק). **פְּדִין (בראשית כט) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, בְּרַחֲמֵי דְנִשְׁיָקִין מִתְדַבְּקֵן דָּא בְּדָא, בְּלָא פְּרוּדָא, עַד דְּנִקְטָא נַפְשָׁא דְעֲנוּגִין בְּדִקְא יָאוּת** ובזה הוא סוד 'וישק יעקב לרחל', דהיינו שז"א הנקרא יעקב מתייחד בייחוד הנשיקין עם המלכות הנקראת רחל, ובזה הוא סוד ייחוד אהבת הנשיקין שהוא סוד התחברות רוח ברוח בלא שום פירוד, עד שיש את סוד

הייחוד עצמו שבזה המלכות מקבלת מז"א את סוד הנפשות דאצילות הנקראות נפשות של

תענוגים כפי הסדר הראוי. ♦

המלכות משפיעה לכל חילותיה

בְּשַׁעֲתָא דְּנִקְטָא נִפְשָׁא דְּעֲנוּגִין בְּדָקָא יָאוּת, וּבְעִיָּא לְפִקְדָּא לְחִילָהָא והנה כאשר המלכות לוקחת את אותם נפשות

התענוגים שבאצילות כראוי והיא רוצה לפקוד ולהשפיעה לחילותיה את שפע אותם הנפשות, **מִתְּכַנְשִׁין בְּלָהוּ, וְקִרְיִין לָהּ מִגֹּז הֵיכְלָא קְדִישָׁא, כָּבוֹד כָּבוֹד כָּבוֹד** אז בזה מתאספים כל מלאכי ב"ע והם קוראים לה ומושכים אותה למטה מתוך ההיכל הקדוש דבינה שהיא נמצאת בו, ושם הם קוראים לה קדוש קדוש

קדוש, ועי"כ הם ממשיכים אותה אליהם (רמ"ק). **בְּהֵיכְלָא קְדִישָׁא אָבָא וְאִמָּא, פְּתִיחִי וְאִמְרִי מְקוֹדֵשׁ מְקוֹדֵשׁ** ובעוד שהיא נמצאת בהיכל

הקדוש דאצילות אבא ואמא פותחים ואומרים לה מקודש מקודש, דהיינו שהם ממשיכים לה ב' קדושות מהח"ב. **בְּדִין יִרְחָא אֶתְקַדֵּשׁ בְּדָקָא יָאוּת** ובוה מתקדשת המלכות הנקראת חודש כראוי. **וּבְדִין כְּתִיב, וּבַחֲדָשׁ**

הָרֵאשֹׁן, רֵאשֹׁן וְדָאִי ועי"כ נאמר 'ובחודש הראשון', דהיינו שודאי המלכות הנקראת חודש היא בסוד ראשון מאחר שהיא התקדשה מהח"ב שהם ראשונים באצילות [דף טז], **וְעַל דָּא מְשֻׁכּוֹ וְגו'** ומשום כך נאמר משכו וגו' דהיינו שאותם מלאכי

אור הרשב"י

[דף טז] אמנם הכתר לרוב שהוא נעלם הוא לא נמנה בחשבון להיות ראשון.

הלימוד היומי

לע"נ בניאס מאיר בן נינט ז"ל

בִּי"ע מוֹשְׁכִים אֶת הַמַּלְכוּת לַמָּטָה בְּכַדִּי שֶׁתִּשְׁפִּיעַה לָהֶם אֶת שַׁפַּע הַנַּפְשׁוֹת דֹּאצִּילוֹת. וְעַל
 דָּא בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, דְּאִתְחַבֵּר סִיחָרָא בְּשִׁמְשָׁא
 וּמִשׁוּם כֵּךְ נֵאמַר 'בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה', דְּהֵינּוּ שׂוֹז הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאֵת חֹדֶשׁ הַמִּשְׁלִימָה אֶת
 ז"א לְהִיּוֹת עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הִיא מִתְחַבֵּרֶת עִם הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁהוּא ז"א הַנִּקְרָא זֶה, וְיִמָּה דְּהוֹת
 (נְקָטָא) נִקְוֹדָה חֲדָא, כִּד נִחְתָּא אֶתְפָּשֵׁט זְעִיר זְעִיר,
 וְאֶתְמַלְיָא, וְאֶתְעִבִּידֵת ה', מְלִיָּא מְכַל סְטָרִין וּבִזָּה מַה
 שְׁהִיתָה הַמַּלְכוּת בְּסוּד נִקּוּדָה אַחַת קִטְנָה, כֹּאשֶׁר הִיא יוֹרֶדֶת לַמָּטָה בְּבִי"ע הִיא מִתְפַּשֶּׁטֶת
 מִעַט מִעַט, וְאִזּוּ הִיא מִתְמַלֵּאת וְנַעֲשִׂית לְאוֹת ה' בְּסוּד פֶּרֶצוֹף שֶׁלֶם הַמַּלְאָה מְכַל הַצַּדִּידִים שֶׁל
 שַׁפַּע הַמוֹחִין, מִתְקַדְּשָׁא [רפה] כִּדְקָא יְאוֹת וְע"י הַמ"ן שֶׁמַּעֲלִים אֵלֶיהָ
 הַתַּחְתּוֹנִים הִיא מִתְקַשֶּׁטֶת כְּרֹאזִי. (דף ר"נ ע"א)

רעיא מהימנא

ז"א וְהַמַּלְכוּת נִשְׁלָמִים ע"י קְרִיאַת שִׁמְעַ

אֶסְתַּחֲרֵה הָהוּא הַיְכָלָא, וּפְתַח תְּרַעָא אַחֲרָא דְסִטְרָ
 דְּרוֹם (ד"א צפון) בְּשִׁבְעִין וְתִרְיִן עֲטָרִין [רפז] וְאוֹמַר

אור הרשב"י

[רפז] הַרְמ"ק גּוֹרֵם מִתְקַשֶּׁמָא. נִתְחַלְקוּ בִּס' הַתִּיקוּנִים בְּסוּף תי' ע' כְּבֵר
 [רפז] וּבְכַדִּי לְהַבִּין אֶת הַמַּאמֵר הַבָּא נַעֲתִיק נִתְבָּאֵר עֵתָּה אִיךְ נִגְדַל ז"א וְנַעֲשִׂים לוֹ רַמ"ח
 אֵיבָרִים שְׁלָמִים כִּי פ' שִׁמְעַ יֵשׁ בָּהּ מִן וְאַהֲבַת
 וְז"ל: עֲנִין סִדֵּר רַמ"ח תִּיבוֹת שֶׁבִּק"ש כֹּאשֶׁר עַד וּבִשְׁעָרֶיךָ מ"ב תִּיבִין כִּנְגֵד רִישָׁא דְז"א

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לְעֵינַי בְּנִיאָס מֵאִיר בֶּן נִינֹס ז"ל

הרעיא מהימנא שהנה זה ההיכל דאמא הוא מסתובב ע"י יסוד דאבא, ובזה יסוד דאבא פותח בו שער אחד בצד הדרום, שהוא נצח דאמא, ועי"כ ז"א מתעטר עוד בשבעים ושנים עטרות כנגד ע"ב תיבות שיש מפסוק והיה אם שמוע עד ושמתם, ובזה נתקן חסד וגבורה ושליש עליון דת"ת דז"א. **לְבַתֶּר אֶפְתָּח תִּרְעָא תְּלִיתָא, לְסִטְר מְזִרְח, בְּחֻמְשֵׁין (וּתְרִין) נְהוּרִין, דְּחֻמְשֵׁין תִּרְעִין דְּבִינָה** ואח"כ היסוד דאבא פותח בהיכל דאמא פתח שלישי לצד מזרח, שהוא יסוד דאמא המתקן את קו האמצעי דז"א, בחמישים אורות של חסדים הנמצאים בחמשים שערי בינה, שהם כנגד חמישים תיבות שיש מפסוק ושמתם עד ויאמר, ובזה נתקן שש"ת דת"ת דז"א. **לְבַתֶּר אֶפְתָּח תִּרְעָא אַחְרָא דְּלְסִטְר צְפוֹן (ד"א מְעָרְב), בְּע"ב עֲטָרִין** ואח"כ יסוד דאבא פותח שער אחר בצד צפון של היכל דאמא, שהוא

אור הרשב"י

ואז יתפשטו במקומם כל א' כפי הראוי להם. אבל עתה המוחין של שלשה אמצעיות הם בג"ר ושל ג"ת בשלש אמצעיות ונמצאו ג"ת נה"י ריקניות מבלי מוחין שלהם וכבר הודעתוך פי' מ"ש בזוהר כי נ"ה נקראים לבר מגופא ושם נתבאר הענין שהוא לפי שאלו הג' הם באים בסוד תוס' ואינם נגמרים ונתקנים אלא ע"י ג' פרקין תתאין דנה"י דאימא המתפשטים ויורדים שם והנה עתה אין להם מהם רק הארה בעלמא. לבד לפי שעדיין לא נתפשטו למטה במקומם ולכן צריך לכפול פ"ב ג' תיבות ה' אלהיכם אמת להוריד אותה הארה נה"י דאימא אל נה"י

והוא בחי' עיטרא דחסדים דרכורא כי הם רישא דנוק' לפי שמהם נעשים חו"ב דנוקבא כמו שנתבאר. ופרשת והיה אם שמוע עד ושמתם ע"ב תיבין כנגד חג"ת דז"א שהם ג"פ כ"ד כ"ד כ"ד ועולים ע"ב והוא עיטרא דגבורה דנוק' כמשה וחרה אף ה' כו' ומשם כח התפשטות ה"ג בנופא דנוק' ומן ושמתם עד פ' ציצית ו' תיבין כנגד שני שלישי הת"ת דז"א ובפ' ציצית ע"ב תיבין כנגד נה"י דרכורא אשר גם הם ג"פ כ"ד כ"ד כ"ד ומהם נעשה כל בנין גוף הנקבה.

והנה המוחין הראויים אל נה"י דז"א עדיין לא ירדו למקומם עד ברכת אבות שיכנסו ג"ר

הלימוד היומי

לע"נ בניאס מאיר בן נינט ז"ל